

smaa Bemærkninger, jeg gerne vilde have imødegaaet den ærede Ordfører med endnu, men dels er Tiden allerede langt fremme, og dels har jeg, som jeg før sagde, ikke nogen stor Lyst eller Evne til at indlade mig i en polemisk Debat med den ærede Ordfører. Jeg vil derfor sikaane ærede Medlemmer for at spille deres Tid og øve deres Taalmodighed, idet jeg tror, at jeg tilstrækkeligt og paa en meget overbevisende Maade har ført i Marken, at det vil være blot simpel Retfærdighed, at den Værdistigning, Staten vil lægge Skat paa, maa forud være konstateret. Med disse Ord henstiller jeg de af Mindretallet stillede Ændringsforslag til det høje Tings Velvillie, og jeg gør det trygt, thi jeg føler mig fuldt overbevist om, at de ere retfærdige og billige og gode og dikterede af sunde konservative Grundsætninger.

Kristensen: Jeg skal ikke trætte det høje Ting ret længe. Jeg vil gerne anbefale mine egne Meningsfæller og andre at stemme for de Ændringsforslag, der ere stillede af Flertallet. De ere i det væsentligste i Overensstemmelse med de Tanker, jeg gjorde mig til Talsmand for ved Sagens første Behandling. Kun paa et Punkt er der en Afvigelse, idet jeg tænker paa 1 pCt. aarlig Skat og senere en Afløsning efter fuld Værdi, medens der her er fastsat $1\frac{1}{4}$ pCt., og Afløsning kan saa ske efter 30 Aar, kapitaliseret efter 4 pCt. Man kan jo nok sige, at det egentlig er ens, enten man tager 1 pCt. aarlig og saa lader det afløse efter nogle Aars Forløb med fuld Værdi, eller man i 50 Aar tager $1\frac{1}{4}$ pCt., hvoraf 1 pCt. kan regnes som aarlig Afgift og $\frac{1}{4}$ pCt. som Afdrag. Det er ikke en Divergens af nogen stor Betydning, og jeg ønsker derfor gerne disse Ændringsforslag vedtagne.

Jeg vilde dog gerne knytte nogle faa Bemærkninger hertil om, hvorledes Forslaget vil virke under disse Forhold. Forholdet med disse 10 pCt. Afdrag er jo det, at naar en Ejendom eller en Del deraf ikke er stegen mere, bliver den helt fri for at svare Skat. Stiger den 20 pCt., vil det offentlige, altsaa Jernbanerne, faa $2\frac{1}{2}$ pCt., medens vedkommende Ejer selv beholder de $17\frac{1}{2}$ pCt. Stigning. Stiger den 40 pCt., vil Samfundet faa $7\frac{1}{2}$ pCt., og vedkom-

mende Ejer beholder $32\frac{1}{2}$ pCt., er Stigningen 100 pCt., faar Samfundet $22\frac{1}{2}$ pCt., og Ejeren beholder selv $77\frac{1}{2}$ pCt. Man vil deraf kunne forstaa, at de, der have den største Stigning, ogsaa efter dette Forslag ere meget vel stillede. De beholde selvfølgelig selv langt den største Part af Stigningen, og naar de 10 pCt. gaa ud, bliver jo hele Sagen simplificeret en hel Del, idet Kommissionen eller Skyldraadet straks kan skønne, at der er en hel Del Ejendomme, som man slet ikke behøver at gøre til Genstand for Vurdering, og af en hel Del andre Ejendomme behøver kun en Part at vurderes.

Naar min Sidemand, det ærede 5te Medlem fra 2den Kreds (Lewinsky) mente, at disse Fradragsregler vilde være mere til Gunst for de store Ejendomme end for de smaa, er det en absolut Misforstaaelse. Det, man her har tænkt paa — og saaledes mener jeg ogsaa, at Forslaget vil virke — er, at af det samme Jordstykke svares den samme Skat, uanset om det er en Husmands eller en Herremands. Det ærede 5te Medlem fra 2den Kreds nævnedet et Eksempel, som ganske vist er rigtigt nok, men som efter min Mening ingenting siger. Han nævnedet det Eksempel, at naar en Ejendom paa 40,000 Kr. stiger 4,000 Kr., er den fri for Skat. Det er for saa vidt rigtigt nok, det vil sige kun under den Forudsætning, at Ejendommen stiger ens over hele Linien. Forholdet kan godt være saaledes, at Værdistigningen kun finder Sted paa en Del af Ejendommen, og er det kun en lille Del, vil denne lille Del komme til at svare samme Skat som det Hus, han nævnedet. Han nævnedet selv, at naar et Hus paa 10,000 Kr. ogsaa stiger 4,000 Kr., vil det komme til at svare Skat af de 3,000 Kr., og den Regning er jo rigtig nok. Men det samme kan passere overfor en Ejendom paa 40,000 Kr., thi det kan godt være, at Værdistigningen alene finder Sted paa en lille Parcel af Ejendommen, som ligger paa samme Plads som vedkommende Hus, og som Følge deraf kommer den til at svare samme Skat. Man kan derfor med lige saa god Ret vende Sagen om og sige, at de smaa Huse ere favoriserede. Tager man et saadant Eksempel som det, at 10 Huse, der tilsammen have en Værdi af 100,000 Kr., stige med